

derved kommer til at give flere Procenter af den ene og færre af den anden Deel. Dette Forslag har vistnok ligeledes fra en vis Side betragtet tiltalt Udvalget; men man har fundet, at at naar man vilde trække en saadan Grændse, saa kunde man dog ikke indskrænke sig til det, som Forslaget gaaer ud paa, til at tilstaae Bedkommende differentierende 10 Procent af Overtskuddet over det Proventi, som Oversigten efter § 2 maatte give, men at man i saa Fald snarere maatte tillægge Bedkommende et Supplement indtil 20 pCt., forsaavidt Kjøbesummen oversteg den Grændse, som den anden Paragraph gaaer ud paa at fastsætte. Det er en Gjenstand, som naturligtvis vil blive nærmere overveiet i Udvalget, og skjøndt jeg personlig er meer tilbøielig til i det Hele at ned sætte disse pCt. f. Ex. til 15, saa indseer jeg paa den anden Side vel, hvad der kan anføres for den Anskuelse, der har fremkaldt Ændringsforslaget, og som jeg troer at Udvalget med nogen Modification vil vise sig tilbøielig til at gaae ind paa.

Bed den 5te. § maa jeg ogsaa finde en Forandring onfselig, og den vil vistnok blive Gjenstand for Overveielse i Udvalget, naar Sagen atter foretages, navnlig i den Retning, at Begunstigelsen med Hensyn til at lade en betydelig stor Deel af Kjøbesummen blive staaende i den solgte Eiendom i en længere Aarrække nopsigelig indskrænkes saaledes at den navnlig kommer Fæsteren tilgode. Der er jo, naar den saaledes indskrænkes, særlige Grunde for en saadan Begunstigelse, imedens der derimod, naar den ikke kommer Fæsteren tilgode, fra Fideicommissets Standpunkt jo var langt mindre Anledning til at gaae ind paa saadanne særlige Forskrifter, som i denne Henseende indeholdes i § 5. Forsaavidt Aaremaalet 20 Aar er forandret til 30, saa er det netop fordi man har havt for Die Gjenemsnitstiden for Fæstevarigheden, og har troet, at dette Hensyn, naar man betragtede Afgjørelsen af saadanne Anliggender i Forhold til Fæsteren, da turde lede til et længere Aaremaal, end det, som Udvalget oprindeligt har været betænkt paa. Naar § 5 med Hensyn til den Gjenstand, som man her har behandlet, undergik en Forandring i den Ret-

ning, jeg har antydet, saa vilde den i Forbindelse med de Begunstigelser, som § 6 gaaer ud paa at forskaffe visse Kjøbere, selv om § 6 undergik saadanne Forandringer, som maaffee af finansielle Hensyn maatte blive nødvendige, indeholde en Forrettighed for Fæsteren eller, efter § 6, for Fæsterens Nærmeste, forsaavidt Afhændelse fandt Sted til dem, og det er vistnok Noget, som maa erkjendes at være rigtigt, og som maa tiltale Enhver, at saadanne Begunstigelser fandt Sted, naar Afhændelsen var af denne Bestaaffenhed.

Orsted: Jeg har i det Foregaaende udtalt, hvorledes jeg antager, at der burde tilkomme Justitsministeriet en langt større Virksomhed med Hensyn til Approbationen af den almindelige Plan til Afhændelse af det Bøndergods, som hører under Lehn eller Fideicommissfer, end den, der er indrømmet den ved Udvalgets § 2, som er bleven antagen af det ærede Thing. Derimod finder jeg, at Justitsministeren burde være mindre bebyrdet ved de enkelte Salg og navnlig ved Bestyrelsen af Kjøbesummen og Tilsynet med disses Betyggelse, end han, efter §§ 3 og 5 i det forelagte Udkast, skulde være. Det er ikke noget uoverkommeligt Besvær for Justitsministeriet, ligesom det ogsaa i og for sig er en for Ministeriet værdig Bestaaffigelse at prøve Planen til Godsets Afhændelse i dens Heelhed, efter de derom indkomne Oplysninger. Dette er et Foretagende, som er af Bigtighed, og da Justitsministeriet er den Regjeringsmyndighed, som skal supplere den Mangel, som der kan være i Bedkommendes Samtykke, eller, især da maaffee ikke engang alle Bedkommende ere fødte, ligesom de for en stor Deel kunne være umyndige, saa er det ganske i sin Orden, at Justitsministeriet maa have en Beslutningsret, som ikke er saaledes begrændset som i Forslaget. Derimod troer jeg virkelig, at den Control, som skulde paa- ligge Ministeriet med Hensyn til de enkelte Handeler og de indkomne Kjøbesummers Bestyrelse og deres behørigte Betyggelse, at den er overordentlig smaalig og vil være meget besværlig. Jeg erindrer det jo fra Cancelliet, hvorledes Bedømmelsen af den almindelige Plan, hvoraf der i de senere Aar fremkom adskillige, at den ikke var Noget, hvorved man